

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Gælder de forbehold, som de kontraherende parter i henhold til gennemførelseskonventionens ⁽¹⁾ artikel 55, stk. 1, litra a), tog på tidspunktet for ratifikation af gennemførelseskonventionen — navnlig Forbundsrepublikken Tysklands forbehold i henhold til artikel 55, stk. 1, litra a), som denne stat erklærede ved deponeringen af ratifikationsdokumentet, og hvorefter Tyskland ikke er bundet af artikel 54, »når de strafbare handlinger, der ligger til grund for den udenlandsk dom, helt eller delvis er begået på dens område« — også, efter at Schengenreglerne overførtes til EU-retten ved Schengenprotokollen til Amsterdamtraktaten af 2. oktober 1997, der blev opretholdt ved Schengenprotokollen til Lissabontraktaten? Er disse undtagelser forholdsmæssige begrænsninger af chartrets ⁽²⁾ artikel 50, som omhandlet i chartrets artikel 52, stk. 1?
- 2) Såfremt dette ikke er tilfældet:

Skal ne bis in idem-reglen og forbuddet mod dobbelt strafferetlig forfølgelse, som er indeholdt i gennemførelseskonventionens artikel 54 og chartrets artikel 50, fortolkes således, at der ikke kan ske en strafforfølgning af en tiltalt i en medlemsstat — her Forbundsrepublikken Tyskland — såfremt straffesagen mod vedkommende i en anden medlemsstat — her Republikken Polen — er blevet indstillet af anklagemyndigheden — uden at der er sket en opfyldelse af påbudssanktioner, og uden at der er foretaget en grundig efterforskning — af faktiske grunde som følge af, at der ikke foreligger en tilstrækkelig begrundet mistanke, og sagen kun kan genoptages, såfremt der fås kendskab til væsentlige, hidtil ukendte, forhold, men der konkret ikke foreligger sådanne nye forhold?

⁽¹⁾ Konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239, s. 19).

⁽²⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2014, C 326, s. 391).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den
10. november 2014 — RG (*) mod SF (*)**

(Sag C-498/14)

(2015/C 016/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RG (*)

Sagsøgt: SF (*)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11, stk. 7 og 8, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ (Bruxelles IIa-forordningen) fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat

- i situationer om forældres bortførelse af børn prioriterer specialiseringen af retterne med hensyn til den procedure, der er omhandlet i disse [bestemmelser], selv i et tilfælde, hvor en sag om realiteten vedrørende forældreansvaret i forbindelse med barnet allerede er blevet indbragt for en anden ret?
- fratager den ret, for hvilken en sag om realiteten vedrørende forældreansvaret i forbindelse med barnet er indbragt, kompetencen til at træffe afgørelse vedrørende forældremyndigheden over barnet, til trods for, at den på såvel internationalt som nationalt plan har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende spørgsmål om forældreansvar i forbindelse med barnet?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.